

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TROUWEN OF BETALEN

Landelijke klucht in drie bedrijven

door

Walter Kalkus

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.690

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TROUWEN OF BETALEN* op te voeren moet de naam van auteur *WALTER KALKUS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1938 Toneelfonds J. Janssens.

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES:

MATHIAS BREEDELINGEN	hereboer, 52 jaar
CATHARINA	zijn zuster, 40 jaar
VERA	dienstmeisje bij breedelingen
PIETER VOSSAERT	barbier
ALOIS VERDRONGEN	vriend van Breedelingen, 51 jaar
FRANS	knecht bij Verdrongen
FIENTJE	een bedelares

Speelt in een vlaams dorp, in onze tijd.

EERSTE BEDRIJF: de woonkamer bij Mathias Breedelingen.

TWEEDE BEDRIJF: op het voorhof bij Breedelingen.

DERDE BEDRIJF: de woonkamer bij Breedelingen.

(Zonder enig bezwaar echter kunnen de drie bedrijven in hetzelfde decor, namelijk de woonkamer bij Breedelingen, worden gespeeld.)

BEKNOPTE INHOUD :

Er heerst grote beroering in het dorp, op het ogenblik dat het stuk begint, door het feit dat links en rechts wordt gefluisterd: weldra gaat een wet afgekondigd worden, waardoor een belasting op de vrijgezellen zal worden ingesteld ! De olijke barbier Vossaert komt het aan boer Breedelingen vertellen, en boer Verdrongen is ook al in de weer door die ongenadige wet die zegt : trouwen of betalen. Alleen zij, die driemaal een huwelijksaanzoek hebben gedaan, en driemaal werden afgewezen, zullen vrijgesteld worden van de belasting. Breedelingen en Vossaert zullen het erop wagen, en trachten driemaal door een schone te worden afgepoeierd. Maar Vossaert heeft er van gehoord, dat ook diegenen, bij wie er een "vijs los" is, geen vrijgezellenbelasting zullen moeten betalen. Hij zal het laken dan ook maar over die kant gooien en haalt de dwaaste streken uit om zich voor een halve gare te doen doorgaan. Dit gelukt echter zo wonderwel, dat niemand in het dorp zijn keel nog wil overleveren aan die gekke barbier. Met de boeren Breedelingen en Verdrongen gaat het al niet beter. De ene krijgt het duchtig aan de stok met de geweldige Katrien, zijn zuster, en zit op de duur ook nog opgescheept met een huwelijksaanzoek, dat hij aan een bedelares deed, in de vaste hoop dat zij zou weigeren, maar dat, wonder boven wonder, ingewilligd wordt, en de andere moet zelfs een tijdlang doorbrengen in het alles behalve confortabele hondenhok van boer Breedelingen's waakhond.

Als de verwarring ten top gestegen is, keert toch alles ten goede, mede door het toedoen van de slimme knecht Frans, die verliefd is op de dienstmeid van boer Breedelingen en haar dan ook tenslotte krijgt.

Van de drie vrijgezellen worden er twee verlost van het tragische dilemma : "trouwen of betalen", door het bericht, dat de vrijgezellenbelasting niet toepasselijk zal zijn op diegenen, die de vijftig reeds achter de rug hebben, terwijl de derde, de barbier Vossaert, op een andere manier ontsnappen zal, vermits hij de bazige zuster van boer Breedelingen, Katrien, tot vrouw krijgt.

Een kluchtig spel zonder kwade bedoelingen, dat iedereen amuseren zal. Maar leest u het eerste bedrijf al eens!... om te beginnen...

Elke speler, hoe klein ook zijn rol weze, hoeft 'n brochure te bezitten ten einde zijn rol degelijk te kunnen instuderen en zich in de vereiste atmosfeer te kunnen inleven.

EERSTE BEDRIJF .

Een eenvoudige boerenkamer. Algemene opkomst rechts. Links vooraan een deur die uitgeeft op de keuken, enigszins verder naar fond een deur die uitgeeft op de overige woonkamers. Midden fond een erker, daarin een kleine naaitafel en een stoel. De zoldering van de erker is ongeveer een halve meter lager dan die van de kamer. Bij kleine speelruimte kunnen beide zolderingen echter even hoog gehouden worden. Aan beide zijden van de erker een venster. Links een tafel met stoelen. Aan de rechterwand een schoorsteen, een grote koffer en een kommode. Midden in de voor het overige kraakzindelijke kamer, liggen enkele kiezelstenen, wat stalrest en stukken steen.

CATHARINA, VERA.

CATHARINA. (een vrouw van rond de 40, sterk en breed geschouderd, een vol rond gezicht, dat er vrolijk zou uitzien, als niet de scherpe fonkelende ogen op een nijdige rimpel tussen de wenkbrauwen haar gelaat een kwaadaardige uitdrukking gaven. Zij komt van links I, gaat naar het midden van de kamer en blijft als aan de grond genageld voor de hoop vuilnis staan) - Wat is er hier gebeurd? (Roept naar rechts) Vera! - Wie heeft die vuiligheid midden in de kamer gesmeten? (Roept nog harder) - Vera!

VERA. (een aardig meisje, met een bezem op van rechts). Wel, wat is er aan de hand?

CATHARINA. (wijst naar de hoop vuilnis). - Hoe komt die vuiligheid hier?

VERA. (komt dichterbij). - Neen, maar, zo iets! Dat is toch al te kras! Wie mag dat gedaan hebben? Keien? Stenen? En ik geloof dat er koemest bij is ook!

CATHARINA. - Er heeft toch niemand een koe hier binnengebracht?

VERA. Natuurlijk niet! Als hier een koe was binnen geweest dan zou ze toch geen keien hebben laten vallen.

CATHARINA. (woedend) - Dat heeft iemand gedaan om mij te pesten. Als ik hem vind zal hij wat beleven! Maar dat zou toch niet kunnen gebeuren, als er wat beter werd opgelet, wie hier bij het huis rondsloentert! Waar zijt ge al die tijd geweest?

VERA. Ge hebt toch gezien, bazin, dat ik het voorhof heb schoon-gemaakt.

CATHARINA. Voorhof schoongeveegd ! Voorhof schoongeveegd ! Dan hadt ge toch wel op het huis kunnen letten ! Maar natuurlijk, als de meid met een manskerel in haar hoofd rondloopt, heeft ze geen tijd om op het huis te passen.

VERA. Gij loopt niet met een manskerel in uw hoofd en gij hebt toch ook niet gezien wie die vuiligheid in huis gebracht heeft.

CATHARINA. Zwijg maar, of ik zal u leren ! Als ik uw Frans nog eens op het hof te zien krijg, zal ik hem even onder handen nemen, ge kunt het hem zeggen ! Op zondag hebt ge tijd genoeg, dan kunt ge elkaar achter de bosjes zoveel zitten aangapen als ge maar wilt, maar in de week moet er gewerkt worden ! Ik zal toch eens aan boer Verdrongen vragen of zijn knecht bij hem zoveel vrije tijd heeft dat hij om de haverklap hier voor het venster kan staan dansen.

VERA. Frans doet zijn werk en ik het mijne ook.

CATHARINA. Ja, maar hoe ?

VERA. Ge zijt jaloers, omdat gij er geen kunt krijgen, en daarom kunt ge niet verdragen dat de zon in het water schijnt.

CATHARINA. Wat ? Ik jaloers op die kerel, pas maar op dat ik u geen paar oorvegen geef ! Ik heb al last genoeg met mijn broer ! Dat ontbrak er nog maar aan, dat er bij mij ook nog zo'n onnozelaar aan mijn rokken kwam hangen ! En nu is het genoeg ! Neem dat vuil weg en ga terug aan het werk ! (zij begint een en ander in orde te brengen aan de tafel).

VERA. (keert het vuil met de bezem op een vuilnisblik, al zingend).

CATHARINA. (na een pauze) - Zeg eens, wordt gij betaald om te zingen of om te werken ?

VERA. Om te werken. Zingen doe ik gratis op de koop toe.

CATHARINA. (scherp) - Zwijgen ! Gij hebt te spreken als u iets gevraagd wordt.

VERA. Gij hebt mij toch iets gevraagd !

CATHARINA. Die scherpe tong van u zal ik nog eens afkopen, ge zult het zien !

VERA. Hoeveel geeft ge er voor ?

CATHARINA. (met dreigend opgeheven hand naar Vera toe) - Ik

zal u een zwaai rond uw oren geven, dat ge al de engeltjes in de hemel zult horen zingen !

VERA. (is door de kamer gevlucht, staat nu links vooraan) - Ik hoor er al een zingen !

CATHARINA. (schreeuwt) - Zwijgen, zeg ik !

VERA. Gelijk ge wilt ! (veegt verder de vloer schoon).

CATHARINA. Gij zijt het grootste kreng dat ik in mijn leven gezien heb.

VERA. Ik ken er nog een groter !

CATHARINA. (stormt naar Vera toe) - Wat zegt ge daar ?

VERA. (laat de bezem vallen en vlucht met een kreet af rechts).

CATHARINA. (raapt de bezem op, loopt er mee naar de deur rechts en werpt hem Vera achterna. Dan ijsbeert ze opgewonden door de kamer) - Zo'n onbeschaamd stuk ! Maar ik zal korte metten met haar maken ! Zij kan haar biezen pakken !

CATHARINA , MATHIAS.

MATHIAS. (een man van rond de 50, op met een bezem van rechts) - Hebt gij die bezem weggegooid ? Hij is toch nog heel goed !

CATHARINA. Ik heb hem Vera achterna gegooid, omdat ze te veel van haar neus maakte !

MATHIAS. (die volkomen onder de pantoffel ligt, gedraagt zich altijd schuw en angstig tegenover haar, wat hem echter niet belet, haar bij gelegenheid ettelijke poetsen te bakken) - Heeft zij tegen U een grote mond opgezet ? Dat is prachtig ! (her- vat zich vlug) - Ik bedoel dat het kolossaal is. Wat die meid allemaal durft uithalen.

CATHARINA. Als ge maar weet, dat ik haar niet langer in huis wil ! Over 14 dagen is zij een jaar in dienst en dan kan ze gaan ook.

MATHIAS. 't Is toch niet waar, zeker ?

CATHARINA. Zwijgen, zeg ik ! Het gebeurt zoals ik het zeg !

MATHIAS. Ik wou alleen maar zeggen...

CATHARINA. Gij hebt hier niets te zeggen. Gij hebt te doen, wat ik wil, en daarmee afgelopen ! Wilt gij dat schepsel misschien verdedigen ? Dan moet gij het maar zeggen !

MATHIAS. Natuurlijk niet Katrien, natuurlijk niet ! Maar zo'n vlijtige, brave meid, zullen we niet meer zo gemakkelijk vinden.

CATHARINA. (woedend) - Ik weet waarachtig niet, wat gij aan die meid kunt vinden ! Vlijtig is ze natuurlijk, daar wordt ze voor betaald. En wat braaf zijn betreft. Ze was hier nog geen drie dagen, of ze had al een vrijer.

MATHIAS. Ja, natuurlijk, Frans, maar bij die is het toch gebleven ook. Ze heeft toch nooit een ander aangekeken, en Frans zal haar man worden ook.

CATHARINA. (nijdig) - Haar man ! Zozo ! Hoe weet ge dat ?

MATHIAS. Frans heeft het mij zelf gezegd, en hij heeft er bij gevraagd, dat ik Vera hier zou houden tot hij met haar kon trouwen.

CATHARINA. En dat heeft hij aan u gevraagd ? Waarom aan u ? Gij hebt hier toch niets te vertellen ?

MATHIAS. Hij zal gedacht hebben, omdat het hof hier toch van mij is...

CATHARINA. (beledigd) - Zo, zo en ik ben hier korporaal.-niemand ? Ik ben het toch die hier voor alles zorgt, en gij hebt het zelfs aan mij te danken, dat het erf er zo goed voorstaat.

MATHIAS. (met licht verzet) - Hoor eens hier, dat is toch...

CATHARINA. Is het misschien niet waar ?

MATHIAS. (toegevend) - Ja, natuurlijk.

CATHARINA. Of denkt ge misschien dat het zonder mij had klaargespeeld ?

MATHIAS. Als het had ontmoeten, zou het gegaan zijn ook.

CATHARINA. Ja, maar dan hadt ge moeten trouwen.

MATHIAS. (levendig afwerend) - Houd op ! Dan heb ik u nog liever in huis !

CATHARINA. Spreek niet zo zondig, Mathias. Dank de lieve God dat ge mij hebt. Wat zoudt ge beginnen, als ik eens moest trouwen ? Haha ! Dan zou het uit zijn met het jongezellenleven. Dan zoudt ge naar een vrouw moeten omkijken want een erf zonder vrouw is als een wagen zonder wielen.

MATHIAS. (lacht luidkeels) - Gij... trouwen ? Dat zou ik wel eens willen zien ! Wie zou dat aandurven ?

CATHARINA. Lach niet zo idioot ! Er hebben mij al mannen genoeg nagelopen !

MATHIAS. Ja, met een bezem ! En eigenlijk, Catharina, als ge niet altijd een gezicht moest zetten als een hond, van wie een

andere een been gestolen heeft, dan zoudt gij er nog niet zo afstotelijk uitzien, en als ge niet zo'n vlijmscherpe tong hadt, dan zou het misschien toch mogelijk zijn dat er een bleef plakken. Maar zoals ge nu zijt, willen ze u nog niet voor niets.

CATHARINA. Allemaal kletspraat, anders niets ! Heb ik u misschien om uw mening gevraagd ? Waar haalt ge de moed vandaan om mij zulke gemeenheden te zeggen ? Pas maar op dat ik u hier niet onder handen neem, gij worm, onnozelaar ! Vooruit ! Veeg de kamer schoon !

MATHIAS. Wat zegt ge ?

CATHARINA. De kamer schoon vegen !

MATHIAS. Ik kan niet, ik ben doodop.

CATHARINA. Ga dan in de keuken, dan kunt ge aardappelen schillen.

MATHIAS. Dat kan ik ook niet, ik ben veel te moe.

CATHARINA. Dan kunt ge salaad wassen.

MATHIAS. Dat kan ik zeker niet, dan worden mijn handen nat.

CATHARINA. Wat kunt ge dan, luiaard ?

MATHIAS. (woedend) - U een paar oorvegen geven, als ge niet zwijgt.

CATHARINA. (woedend) - Wat hebt ge daar gezegd ? (trekt bliksemsnel een schoen uit).

MATHIAS. (met een sprong rechts af).

CATHARINA. (werpt hem de schoen langs de geopende deur na).

MATHIAS. (verschijnt met de schoen, aan het geopend raam in fond) - Hoor eens, Katrien, ik vind dat ge in de laatste tijd verkwistend bent geworden. Eerst smijt ge de bezem weg en nu weer een schoen ! Er mankeert toch niets aan die schoen ! (smijt de schoen door het venster, Catharina achterna, loopt links af).

CATHARINA. (is met een kreet terzijde gesprongen) - Dat is kras ! Daar smijt die kerel mij een schoen achterna ! Hoe durft hij het, naar zijn bloedeigen zuster ! Daar moet ge een slecht karakter voor hebben ! En dan is het nog een schoen van mij ! (trekt de schoen weer aan) - Ik zie wel, met goedheid krijg ik van die kerel niets gedaan, maar dan zal het maar met geweld moeten gaan !

CATHARINA , BEDELARES .

BEDELARES . (op van rechts. Een oud, in elkaar geschrompeld vrouwtje, geen onsympathiek uiterlijk, met listige, vinnige blik, en steeds met haar humor klaar. Zij draagt versleten klederen, een grote strohoed, heeft een stok bij zich en een bedelzak) - Gelooft zij Jezus Christus !

CATHARINA . In der eeuwigheid ! (kijkt om naar rechts) - Ach, daar is Fientje, de bedelares ! Wat verlangt ge ?

FIENTJE . Wat zou een arm mens zoals ik zoal verlangen ? Ik moet de mensen toch de gelegenheid geven om een goed werk te doen ! Hebt ge geen bord soep voor mij ?

CATHARINA . Een bord soep ? Ja, dat ken ik, ge vraagt wat soep in de hoop dat er een goed stuk vlees zal in liggen, nietwaar ?

FIENTJE . Geen kwestie van. Ik zou het nooit wagen aan de mensen een stuk vlees te vragen ! Met een bord soep ben ik al lang tevreden !

CATHARINA . Maar als er een stuk vlees in drijft, dan zult ge het mij toch niet kwalijk nemen, of wel ?

FIENTJE . Ieder keer, dat ge mij een bord soep geeft, komt ge een stap dichterbij de hemel; en als er een stuk vlees in ligt, twee !

CATHARINA . En met een flinke hoop koffie en een paar boterhammen ?

FIENTJE . Vijf !

CATHARINA . Dan zullen we het maar bij de soep houden, anders zijn we veel te gauw in de hemel.

FIENTJE . Daar moet ge niet bang voor zijn Katrien, het is een heel eind voor ge zo ver zijt.

CATHARINA . Ik heb geen haast, één stap in de week is genoeg.

FIENTJE . Voor mij komt het er niet op aan, maar als ge er niet geraakt Katrien, dan moet ge het zelf maar weten !

CATHARINA . Als ge niet genoeg hebt aan een bord soep, ga dan maar een huis verder ! Met kermis wordt bij ons het varken geslacht, en niet als gij komt.

FIENTJE . Ik zeg toch niets. Heb ik iets gevraagd ? Een bord soep is ook heel smakelijk, en vooral als het met zoveel vriendschap gegeven wordt. Dan smaakt het dubbel zo lekker.

CATHARINA . (ongeduldig) - Wat zal het worden ? Als ge tevre-

den zijt met een bord soep, kom dan mee in de keuken. Ik heb geen tijd om mij met bedelvolk op te houden.

FIENTJE. Natuurlijk, ik ga mee naar de keuken. (haalt een lepel uit haar zak) - Mijn tafelzilver heb ik zelf meegebracht. (beiden linksaf)

VERA , FRANS.

VERA. (op van rechts, met een nap water. In het midden van de kamer zet zij de nap op de grond, om uit te rusten) - Ja, het is me hier een boeltje in dit huis. En dan nog zo'n bazin, die was er nog juist nodig. Maar hemeltje lief, lang houd ik het hier niet meer uit, dat staat vast !

FRANS. (flinke, jonge knecht, die sinds de aanvang van het bedrijf in de kist zat, heft thans het deksel daarvan op en staat recht) - En ik houd het hier ook niet langer meer uit !

VERA. (verbaasd) - Frans ! In Gods naam, hoe zijt gij hier in die kist gekomen ?

FRANS. (komt uit de kist en sluit deze dicht, Hij heeft een werkplunje aan) - Ik ben er in gekropen, gelijk ge ziet ! Maar als ik had geweten dat ze vol winterkieren zat, dan zou ik het zeker niet gedaan hebben. (wrijft zich het zweet van het voorhoofd) - Alle donders, wat was het warm daarbinnen !

VERA. Maar waarom hebt ge dat toch gedaan ?

FRANS. Omdat ik met u wou spreken. Vanmorgen was ik al vroeg op het erf hier om u een ogenblikje alleen te kunnen spreken. Maar Katrien was altijd in de buurt. En toen heb ik een handvol stenen en wat mest meegenomen, en die heb ik in de kamer rond gestrooid. En dan ben ik in de kist gekropen.

VERA. Ha, gij zijt het die de kamer zo smerig hebt gemaakt ?

FRANS. Ja, ik dacht, als Katrien dat ziet zal zij Vera wel roepen om de kamer schoon te maken, en dan kan ik even met haar spreken.

VERA. Ge zijt toch iemand, gij !

FRANS. Maar dat Satanswif is hier niet weg te krijgen. Nu heb ik u, en om te beginnen krijgt ge een zoen van mij ! (hij slaat haar in zijn armen en kust haar).

VERA. (verweert zich) - Niet doen Frans, ieder ogenblik kan er iemand binnen komen en dan is het te laat.

FRANS. Ik wou u alleen maar zeggen, dat ik een gedacht heb !

VERA. Zo. En daar moest ge natuurlijk onmiddellijk mee voor de dag komen, juist alsof het dak in brand stond ?

FRANS. Ja, het is zo'n kolossaal idee, dat ik rust noch duur heb voor ik het u verteld heb.

VERA. Kom er dan mee voor de dag, maar haast u wat !

FRANS. Ik zeg mijn dienst op bij boer Verdrongen en ik vraag aan boer Breedelingen om mij als knecht op het hof te nemen !

VERA. Zeg een Frans, ge zijt toch niet gek geworden, wel ?

FRANS. Laat mij toch uitspreken ! Dan zijn wij bij elkaar en dan breng ik boer Breedelingen mettertijd wel zover dat hij de kleine kamer in het achterhuis leegmaakt, er ligt toch maar wat brandhout in, en dan zouden wij samen kunnen trouwen !

VERA. Gij zijt toch een echte dwaaskop ! En de bazin hier in huis, de zuster van boer Breedelingen, hebt ge daar ook aan gedacht ? Nooit van haar leven zal zij zulks goed vinden !

Voor dat gedacht van u was het niet de moeite waard om van uw werk weg te lopen.

FRANS. (krabt zich in het haar) - Ja, met Katrien zullen wij het niet gemakkelijk hebben, maar zij met mij ook niet ! Als ik maar goed en wel hier op het hof aan het werk ben, dan zullen wij wel zien...

VERA. (geërgerd) - Hou toch op met die kletspraat ! Hoe kunt gij het in uw hoofd halen, dat Katrien het zou goed vinden dat gij als knecht hier komt werken, als zij mij daarnet nog gezegd heeft dat ze u op de straat zal smijten als ze u hier nog eens aantreft ?

FRANS. Zij mag zeggen dat wat zij wilt, en gij kunt denken wat gij wilt, ik zeg u maar één ding, dat gedacht van mij is kolossaal ! Ziezo. Nu heb ik gezegd wat ik u te zeggen had, en nu kan ik weer gaan.

VERA. (is intussen klaar gekomen met het bijeenvegen van het vuil, Zij neemt de bezem en het vuilblik op, en gaat hoofdschuddend naar rechts) - Zo'n man zou een heel regiment soldaten omver klappen, als men hem liet begaan !

FRANS. (loopt achter haar aan) - Maar dat is nog geen reden om u al die streken van Katrien te laten welgevalen, ziet ge.

VERA. Wees maar niet bang, ik hap wel terug als zij mij aan-

blaft.

FRANS. En als het angelus straks geluid heeft, dan wacht ik u op aan de beek, dan praten wij daar nog eens over.

VERA. (bezorgd om hem weg te krijgen) - Ja, ja, ga nu maar. Als boer Verdrongen merkt dat ge weeral van het werk zijt weg-gelopen...

FRANS. Dat kan hij niet merken, ik heb hem opgesloten in de kelder.

VERA. Wa-at ?

FRANS. Ja, de deur is door de wind toegeslagen en de sleutel steekt aan de buitenkant.

VERA. De wind ? Er is toch geen wind ?

FRANS. Nee, ik was de wind ! Maar nu zal ik hem er weer uit laten. Ge zult het zien, hij zal mij er nog een pakje tabak voor geven...

VERA. Gij zijt toch een kerel ! (neemt de waternap op en gaat naar links)

FRANS. Daarin hebt ge gelijk, en juist daarom zal ik heel gauw knecht worden bij Breedelingen. (rechts af)

VERA. Ik ben wel eens benieuwd hoe ge dat zult aanleggen. (links af)

MATHIAS , VOSSAERT.

MATHIAS. (steekt het hoofd naar binnen, aan de deur rechts, kijkt rond in de kamer, en roept dan met overdreven tederheid) - Katrientje, zusterke lief, waar zijt ge ? (luistert daarna) - Wat een geluk, de feeks is niet hier ! (stapt de kamer binnen, op hetzelfde ogenblik hoort men buiten de stem van Vossaert)

VOSSAERT. (een beetje uit de verte, rechts buiten) - Hola ! Breedelingen !

MATHIAS. (keert zich om in de deur) - Wie roept daar ? Ha, barbier zijt gij het ?

VOSSAERT. (vlug op van rechts) - Ja, de kapper, gelijk gij ziet. (een zonderlinge snaak in de 40, een lederen tas onder de arm, met zijn kappersgerief erin. Het komische ligt niet zozeer in zijn uitzicht, maar in zijn manier van doen)

MATHIAS. Wel, wat is er ?

VOSSAERT. Scheren of haarsnijden misschien ? Ik heb juist een nieuw mes en prima reukzeep.

MATHIAS. Probeer gij dat mes en die zeep maar bij iemand anders.

VOSSAERT. Ge kunt mij gerust geloven, zo'n mes gelijk ik nu heb, vindt ge geen vijf mijlen in het ronde ! Het is nog scherper dan de tong van Katrien ! En goed ruiken, houdt ge daar niet van ?

MATHIAS. Ik ruik goed genoeg.

VOSSAERT. Ja, voor uzelf misschien, maar als ge van uw leven wilt trouwen, zal het geen kwaad kunnen als ge een beetje beter ruikt, vooral in 't begin.

MATHIAS. Ik trouw niet !

VOSSAERT. Zo, trouwt gij niet ?

MATHIAS. Nee, ik vind het zo heel goed.

VOSSAERT. Dan zult ge belasting op de vrijgezellen moeten betalen !

MATHIAS. Wat moet ik ?

VOSSAERT. Vrijgezellenbelasting betalen.

MATHIAS. Vrijgezellenbelating betalen ? Wat is dat ?

VOSSAERT. Zo, zo, gij weet nog niets van de nieuwe belasting ?

MATHIAS. Is er weeral een nieuwe belasting ?

VOSSAERT. Ja, zij treedt in voege van de 1ste oktober af ! Ja, beste jongen, al diegenen die kunnen trouwen, maar het niet doen, moeten betalen, en hoe meer zij bezitten, hoe meer zij moeten opdokken.

MATHIAS. (ongelovig) - Vertel geen grappen ! Dat bestaat toch niet.

VOSSAERT. Het is zoals ik zeg ! Van de 1ste oktober af komt de belasting er. Ja, mijn beste, de vrijgezellen moeten amusementsbelasting betalen !

MATHIAS. Vertel geen onzin. Het zijn toch diegenen die trouwen die het amusement hebben !

VOSSAERT. Dat is een kwestie van opvatting. De minister van belastingen is ook getrouwd. Hij zal wel weten waarom hij zegt : trouwen of betalen !

MATHIAS. Maar wie heeft er om de liefde Gods iets mee te maken of ik jnggezel ben of getrouwd ? Dat is toch mijn zaak !